

samlede investeringer, at selv om enkelte investeringer måtte vise sig uholdbare, vil dette ikke væsentligt påvirke selskabets evne til at udrede de løbende forpligtelser samt evnen til at kunne honorere fremtidige ydelser i henhold til det godkendte tekniske grundlag inklusive de allerede givne bonustilsagn.

Bestemmelsen i stk. 3 om fast ejendom svarer til den nugældende § 6, stk. 2.

Til nr. 2. (§ 10, stk. 1, § 13, stk. 1, § 88, stk. 2, § 152, stk. 2 og § 258, stk. 3)

For at lette og smidiggøre administrationen af loven foreslås det at overføre kompetencen til at træffe afgørelse i en række enkeltsager fra industriministerens til forsikringstilsynet.

Det drejer sig om følgende typer sager: stadfæstelse af forsikringsselskabers vedtægter (§ 10, stk. 1), dispensation fra bopælskrav og visse krav til stifterne af forsikringsselskaber (§ 13, stk. 1), dispensation fra bopælskrav for bestyrelsesmedlemmer og direktører (§ 88, stk. 2), honorarfastsættelse i forbindelse med administration af livsforsikringsbestande (§ 152, stk. 3) samt tvangsboedefastsættelse (§ 258, stk. 3).

Afgørelser truffet i henhold til §§ 10, stk. 1, og 152, stk. 3, kan i medfør af lovens § 247 indbringes for forsikringsnævnet. For de øvrige bestemmelser gælder en rekursadgang til industriministeriet.

Til nr. 3. (§ 121)

Lov nr. 222 om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. af 3. juni 1983 anvender ved værdiansættelse den matematiske kursopskrivning.

Det er ikke muligt uden væsentlige ekstraomkostninger for livsforsikringsselskaber og pensionskasser at arbejde med to forskellige værdiansættelser. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at ændre reglerne om værdiansættelse i forsikringsvirksomhedsloven således, at reglerne svarer til dem i lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

Det foreslås derfor at ændre værdiansættelsesprincippet i § 121 fra anskaffelsesværdien til den matematiske kursværdi. Denne omlægning må sammenholdes med den foreslåede ændring af § 127. Ændringen vil medføre en opskrivning af de pågældende værdipapirer og dermed en regnskabsmæssig forhøjelse af selskabernes aktivposter. På passivside vil der ske en tilsvarende forhøjelse af forsikringsfonden, idet der ved den foreslåede ændring af reglerne i § 127 er sikret, at de matematiske kursreguleringer i henhold til det af forsik-

ringstilsynet efter § 31, jfr. § 30, nr. 8, godkendte bonusregulativ danner grundlag for bonustildeling.

Det bemærkes, at også de i § 135, stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte pantebreve og policelån medtages her. Hidtil har de nævnte lån været omfattet af bestemmelsen i § 124, stk. 4, og værdiansat til anskaffelsesværdien.

Udgangspunktet for den matematiske kursfastsættelse er anskaffelsesværdien, som hvert år tillægges den urealiserede kursværdiændring, der fremkommer som følge af forkortelse af restløbetiden ved en konstant effektiv rente. Der tages således ikke hensyn til ændringer i markedsrenten, men kun til, at restløbetiden forkortes.

Forløbet af den matematiske kurs mod pari kan beregnes, når man kender kursen på anskaffelsestidspunktet samt obligationens eller pantebrevets pålydende rente og amortisationsforløb, herunder den maksimale restløbetid.

I de tilfælde, hvor der ikke er aftalt en fast løbetid, men hvor kreditor har adgang til at opsige fordringen til indfrielse, skal den matematiske kursopskrivning ske, som om fordringen forfaldt på det tidspunkt, hvortil den tidligst kan opsiges.

I stk. 1, nr. 1, er indarbejdet bestemmelsen i den hidtidige § 121, stk. 3, der blev indsat i forsikringsvirksomhedsloven ved lov nr. 89 af 17. marts 1982 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med pensionskasser (indeksobligationer). Der er dog foretaget ændringer i lovteksten af rent redaktionel karakter.

Det bemærkes, at der i forhold til § 3, stk. 3, nr. 2, i lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., sammenholdt med forsikringsvirksomhedslovens § 135, stk. 1, nr. 1, kan opstå divergenser, såfremt de af forsikringstilsynet særligt godkendte finansieringsinstitutter påbegynder udstedelse af indeksobligationer. Disse institutter er ikke omfattet af undtagelsesreglen i realrenteafgiftslovens § 3, stk. 3, nr. 2, men af § 3, stk. 1, nr. 2, jfr. § 4, stk. 3, hvorfor der for sådanne indeksobligationer skal ske en matematisk kursregulering.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at det i noterne til de enkelte selskabers regnskaber skal fremgå, efter hvilke vurderingsprincipper værdipapirer er optaget.

Til nr. 4. (§ 123a)

Det foreslås, at § 123a udgår af loven, da reglen er indeholdt i forslaget til § 127, stk. 6, og § 127, stk. 5, nr. 3.

Til nr. 5. (§ 125, stk. 2B II, nr. 1)